

træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af visse af konventionens bestemmelser, henvises til pkt. 6 nedenfor.

Artikel 13-16 indeholder bestemmelser om ikrafttrædelse m.v.

4.3. OECD-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner

Parallelt med arbejdet i Den Europæiske Union har der i OECD været iværksat initiativer med henblik på at indføre et globalt forbud mod aktiv bestikkelse. Blandt disse initiativer kan nævnes OECD's rekommandation af 23. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse i international handel, der bl.a. indeholder en opfordring til at kriminalisere bestikkelse af udenlandske tjenestemænd og til at udelukke virksomheder m.v. fra at kunne trække udgifter til bestikkelse fra i skat.

I forlængelse af ovennævnte OECD-rekommandation er udarbejdet konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner (OECD-bestikkelseskonventionen), jf. *lovforslagets bilag 6*.

Formålet med denne konvention er at indføre et globalt forbud mod bestikkelse i forbindelse med internationale forretningstransaktioner.

Ved konventionen forpligter de deltagende stater sig på grundlag af en fælles definition af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd til at betragte sådan adfærd som en strafbar handling og til at fastsætte effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner.

I OECD-bestikkelseskonventionens artikel 1 defineres den lovovertrædelse, der består i *bestikkelse af udenlandske tjenestemænd*.

Efter artikel 1, stk. 1, skal det betragtes som en strafbar handling, at en person forsægtigt tilbyder, lover eller giver en utilbørlig økonomisk eller anden fordel, enten direkte eller gennem mellemmand, til en udenlandsk tjenestemand, enten til tjenestemanden selv eller til tredjemand, for at få tjenestemanden til at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelse af tjenstlige pligter, for derved at opnå eller bibeholde forretninger eller anden uretmæssig fordel i internationale forretningsforhold.

Efter artikel 1, stk. 2, skal medvirken til, herunder tilskyndelse til, hjælp til og meddelagtighed i, eller godkendelse af en handling, hvis formål er at bestikke en udenlandsk tjenestemand, være strafbar.

Endvidere skal forsøg på og sammensværgelse for at bestikke en udenlandsk tjenestemand være strafbart

i samme omfang som forsøg på og sammensværgelse for at bestikke statens egne tjenestemænd.

Efter artikel 1, stk. 4, litra a, forstås ved »en udenlandsk tjenestemand« (1) enhver, der som ansat eller folkevalgt varetager et hverv inden for lovgivning, forvaltning eller domstolene i et andet land, og (2) enhver, der udøver en offentlig funktion for et land, herunder for en offentlig styrelse eller en offentlig virksomhed, samt (3) enhver ansat i eller repræsentant for en offentlig international organisation.

Med udtrykket »offentlig virksomhed« (»public enterprise«) sigtes ifølge s. 13 i den forklarende rapport til OECD-bestikkelseskonventionen til selskaber, som vedkommende stats regering direkte eller indirekte kan udøve en dominerende indflydelse på, f.eks. fordi regeringen er indehaver af aktiemajoriteten eller har flertallet af stemmer i virksomhedens ledende organer, og som ikke virker på sædvanlige markedsvilkår (dvs. i det væsentlige på samme vilkår som en tilsvarende privat virksomhed).

Efter artikel 1, stk. 4, litra b, omfatter udtrykket »et andet land« alle administrative niveauer og underinddelinger i det offentlige på såvel nationalt som lokalt plan.

Endelig omfatter udtrykket »at handle eller undlade at handle i forbindelse med udøvelse af tjenstlige pligter« efter artikel 1, stk. 4, litra c, enhver brug af en tjenstemands stilling, uanset om dette måtte være inden for eller uden for vedkommendes fastsatte kompetence.

I artikel 2 fastsættes en pligt til i overensstemmelse med nationale retsprincipper at kunne drage juridiske personer til ansvar for bestikkelse af udenlandske tjenestemænd. Af den forklarende rapport til OECD-bestikkelseskonventionen s. 13 fremgår i den forbindelse, at der ikke er en konventionsmæssig forpligtelse til at fastsætte strafansvar for juridiske personer, hvis denne ansvarsform ikke i forvejen er kendt i national ret.

Artikel 3 forpligter bl.a. til at sikre, at bestikkelse af udenlandske tjenestemænd kan straffes med effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, herunder, for så vidt angår fysiske personer, med frihedsstraf, der kan medføre udlevering.

Der skal også være mulighed for at beslaglægge og konfiskere udbytte m.v. ved bestikkelse.

Endvidere skal det sikres, at juridiske personer, der efter national ret ikke kan pålægges strafansvar for bestikkelse (fordi denne særlige ansvarsform ikke kendes i national ret), i stedet kan pålægges andre effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, herunder af økonomisk art.